

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΕΣΩΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμᾶς 10. — Ἐν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμᾶς 11

Τεμάτιζε λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγμα χρυσᾶ 18.

Τεμάτιζε λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Τριαντάφυλλος

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΖΑΠΠΑΝ

— Τὸν Μέγαν εὐεργέτην τοῦ Ἔθνους —

Τοῦ Πίνδου οἱ σταυραετοὶ
 Βογγᾶν ἔστην Ἡπειρὸ σου,
 Στενάζουν μέσα ἔτῃ σκλαβιά
 Καὶ σὺ μ' αὐτοὺς στενάξεις...
 Ἄ! Ζάππα, μέσα ἔτῃς γιορταῖς,
 Γροικῶ τὸ στεναγμό σου,
 Παιδί τοῦ Πίνδου, δὲν μπορεῖς
 Ἐστ' ἀλήθεια νὰ γιορτάξης!...
 Ἐτῃς λευθερίας τὰ χῶματα
 Θυμᾶσαι τὴν Πατρίδα,
 Ἀμπέλι ὀπού τὸ τρυγᾶ
 Ἡ τούρκικη ἀκρίδα.

Πῶς νὰ γιορτάσῃ λευθερίας
 Εὐτυχισμένα χρόνια,
 Μὲ στέμμα ἔτὸ κεφάλι της,
 Μὲ γαλανὴ σημαία,
 Μαύρη σκλαβιά ποῦ τὴν ξεχνοῦν
 Σὲ πείνα, καταρρόνια
 Καὶ τὴ γελοῦν αἰώνια
 Μὲ τὴ μεγάλ' ἰδέα;
 Ἐτῃς λευθερίας τὰ χῶματα
 Θυμᾶσαι τὴν Πατρίδα
 Ἀμπέλι ὀπού τὸ τρυγᾶ
 Ἡ τούρκικη ἀκρίδα.

Ζάππα, ἐδῶ τριγύρω σου
 Καὶ ἐπ' ἂν ἀγναντέψῃς,
 Τὴν Ἡπειρο, τὴν Ἡπειρο
 Θὰ δῆς νὰ βασιλεύῃ,
 Μὰ τὴ σκλαβοπατρίδα σου
 Καὶ σὺ δὲ θὰ πιστέψῃς
 Τὶ ἀτιμὴ πολιτικὴ
 Θαῤῥεῖς, κοροϊδεύει.
 Ἄν τέτοια μιὰ πολιτικὴ
 Μᾶς τρώῃ τὴν πατρίδα
 Θᾶναι τὸ μάτι τῆς σκλαβιάς.
 Γιὰ λευθεριά, γαρίδα!

Ἐδῶ ποῦ χύν' ἡ Ἡπειρος
 Τὸ ἅγιο λεπτὸ της
 Ἐτὴν πόλι ποῦ γρουστᾶ σ' αὐτὴ
 Χρυσῇ Ἀκαδημία
 Καὶ τὸ Πολυτεχνεῖό της
 Καὶ τὸ Ἀρσάκειό της
 Καὶ τ' Ὀρφανοτροφεῖό της,
 Ὅσσεις σ' ἐρημία,
 Σὲ τοῦτον τὸν ἀχάριστον
 Τῶν Ἀθηναίων δῆμον
 Ἐνας Μελᾶς μαυρίσθηκε
 Κι' ἀσπρίσθηκε ὁ Φιλήμων!

Ἐδῶ ποῦ σὲ γιορτάσανε,
 Σ' ἐκάμανε Θεό τους,
 Σ' ἐπήρανε ἔτ' ἀμάξι τους,
 Γιὰ νὰ προφυλαχθοῦνε,
 Νὰ ποῦν τὸ ζήτω τοῦ λαοῦ,
 Πῶς ἦτανε ἴδιό τους,
 Τὴν ὥρα ποῦ κινδύνευαν,
 Καὶ νὰ γιουχαῖτθοῦνε,
 Εἶν' ἔτοιμοι καὶ σένανε,
 Τὸ γιούχα νὰ σοῦ ποῦνε,
 Οἱ μισθωτοὶ ἐγκάθετοι,
 Ἄν καλοπλερωθοῦνε.

Σὲ πωλημένη αὐλικὴ
 Βρωμοεφημερίδα,
 Ὅπου κρατεῖ τὸ θυμιατό,
 Ὅπου παράδες νοιώσῃ,
 Μουντζουρωμένο, Ζάππα μας,
 Τὸ πρόσωπό σου εἶδα,
 Ποῦ πρώτη στὸ δημόσιο,
 Ἐπρόφταξε νὰ δώσῃ,
 Κι' ἐπέρασεν εἰκόνα σου,
 Μιὰ μουντζουρογραφία.
 Ποῦ σ' ἔκανα σὰ φάντασμα,
 Γιὰ τὰ νεκροταφεῖα.

Τί νά τούς κάμης τούς ἐχθρούς
 Ἐάν ἔχης τέτοιους φίλους ;
 Κι' ἐκείνη ἡ Ἀκρόπολις,
 Μὲ τὸ Βελλιανίτη,
 Καὶ ἄλλους γύρω γύρω της,
 Κοκκαλογλύφταις σκύλους,
 Ρεκλαμομένα φοβερῇ
 Προφταίνει καὶ κηρύττει,
 Τὸν ἐρχομό σου κατὰ ὄω,
 Πριχοῦ νὰ ταξειδέψης,
 Θεὸ σὲ κάνουν κόλακες,
 Γι' αὐτοὺς ἂν ἐξοδέψης.

Ὁ Ρ α μ π α γ ᾶ ς σὲ χαιρετᾷ,
 Ἐάν ἀδελφὸ, σὰ Ζάππα,
 Χωρὶς παρὰ νὰ κυνηγᾷ,
 Τὸ χέρι του σοῦ δίνει,
 Ἀπὸ τῆ μαύρη φυλακῆ,
 Ὅπ' ἔστρωσε τὴν κάππα,
 Καὶ ἔς τὸ σκοτάδι τῆς ψευτιάς,
 Δέν παύει φῶς νὰ χύνῃ.
 Καλῶς μᾶς ἤλθες, ἀδελφέ,
 Μὲ γειά σου, μὲ χαρὰ σου,
 Καὶ πρόσεχε νὰ μὴ σοῦ τρῶν,
 Μανσόλαι τὸν παρὰ σου.

Μίρσε νὰ ἔρδε ὁ ζῶτ,
 Τρώτς τεναβίτς δὲ μῶτ !

ΑΝΤΙΟ ΓΙΟΡΤΑΙΣ!

Εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ Λαοῦ.

Εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ λαοῦ.

I.

Ἀφήστε τώρα τῆς γιορταῖς
 Καὶ πιάστε τὴ δουλειά σας,
 Νὰ βγῆ τὸ μεροκάματο,
 Νὰ πλερωθῆ τὸ νοίκι,
 Ὁ κρεωπώλης, ὁ ψωμάς
 Κι' εἰσπράκτορες ἄς λύκοι.
 Δουλεύτε πάλι, ὁ λουφῆς
 Νὰ βγῆ τοῦ βασιληᾶ σας
 Νὰ πάρῃ τὸ δημόσιο,
 Κι' ἂν ἴσως περισσέψῃ
 Νὰ πάρῃ κι' ὁ ἐργατικὸς,
 Νὰ μὴ ξερονηστέψῃ.

Δουλειά ! Τὸ ἰσοζύγιο
 Μὲ τῆς γιορταῖς δὲ σιάζει
 Καὶ τοῦ προυπολογισμοῦ
 Ἡ ζυγαριὰ βαραίνει
 Ἀπὸ τὰ ἐξόδα γιὰτὶ
 Ἐκε νος ποῦ γιορτάζει,
 Ἀσύδοτος κι' ἀνεύθυνος
 Στὸ βρενὲν δὲ μπαίνει.

Δουλειά καὶ πάλι ! Ὁ ζευγάς,
 Τὸν Ἀἰ Δημητρίτη,
 Ἐστὸ δροσερὸ χινόπωρο,
 Δέν πάει νὰ γιορτάζῃ,
 Ψωμί, φωνάζουν τὰ παιδιὰ
 Ἐστὸ φτωχικὸ του σπίτι
 Κι' ὁ σταυρωτῆς μεθαῦριο
 «Λεφτά !» θὰ τοῦ φωνάξῃ,
 Μαζῆ μὲ τὸν εἰσπράκτορα,
 Μαζῆ μὲ τὸν ταμιά.
 Ἀκρίδες ὅπου φέρνουνε
 Καὶ ἔς τὰ σπαρτὰ ζημιά.

II

Καὶ σὺ στρατὲ ποῦ σ' ἔκαναν,
 Μὲ τὸ κερὶ στὸ χέρι,
 Νὰ φέγγῃς, μὴδὲ νάσουνα
 Σὲ θέσι καμαριέρῃ,
 Καὶ ἔφτά ὥραις σ' ἔσπασαν
 Νὰ στέκῃς στὴ γραμμῆ,
 Χωρὶς νὰ πιῆς ἕνα νερὸ,
 Νὰ πιῆς ἕνα ζουμί,
 Χωρὶς νὰ πᾶς καὶ μιὰ στιγμῆ
 Νὰ κάνῃς τὴ δουλειά σου,
 Ἐανάσανε καὶ ἴσθησαν,
 Ἐν μέρει, τὰ δεινά σου,
 Μὰ γιὰ τοῦ χρόνου τὴ χαρὰ
 Στρατὲ μου, ἐτοιμάσου.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

(Ζήτηι τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα, μονὰ, διπλᾶ, τριπλᾶ καὶ τετραδιπλᾶ.)

XXXVI

Ὁ κ. Τρικούπης ἐργάζεται ἀσφαλῶς ὄχυροῦ-
 μενος ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως. — Αὐλὴ καὶ
 Ἀκρόπολις. — Καλίνσκης καὶ Ρόμπωλδ. —
 Αὐλὴ καὶ Παπαμιχαλόπουλος.

Ἀπὸ τῆς ἐν παρεκβάσει σκιαγραφίας τοῦ ἰδιοκτῆτου
 τῆς Ἀκροπόλεως κ. Βλασίου Γαβριηλίδου, ἐξ ἧς πολλὰ
 παρελείφθησαν, διότι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ βαρύνωμεν τὸν ἀνα-
 γνῶστην μακρηγοροῦντες, ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ κύριον ἡμῶν
 θέμα.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐξησφαλίσθη πλέον εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ
 καὶ τὰς ἰδιαιτέρας σκέψεις τῶν ὑπουργῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη,
 διὰ τῆς πλαστῆς προσχωρήσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀκρο-
 πόλεως εἰς τοὺς ὑπουργικὸς κύκλους καὶ ἐξηκολούθει δρα-

στηρίως ἐργαζόμενος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σατανικοῦ του σχεδίου, μετὰ τῶν συνεργατῶν του Ῥόμπωλδ, Στήλμαν, Λάππα καὶ λοιπῶν τῶν ἐγγυωρίων φίλων του δημοσιογράφων.

Ὅταν ὁ κ. Τρικούπης ἔχη συλλάβει σκεδῖόν τι ἐν τῇ διανοίᾳ του, εἶναι θαυμαστή ἡ ἐπιμονὴ μεθ' ἧς ἐργάζεται πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐργάτης τῆς διανοίας. Εἶναι ἀκατάβλητος.

* Ἄτλας δυνάμενος νὰ ὑποβαστάσῃ τὸ βᾶρος τῆς ἐργασίας τεσσάρων ὁμοῦ ἢ πέντε ἄλλων.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ἀφοσιούμενος λησμονεῖ πολλάκις νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖῃ.

* Ἄλλ' ἀπὸ πρώτας λαμβάνει τὰ μέτρα του καὶ προνοεῖ περὶ τοῦ στομάχου του πίνων κοκσομμὲ στηρικτικὸν τῶν δυνάμεων του, ψυχρολούμενος καὶ ἀσκούμενος διὰ τῆς κατ' οἶκον γυμναστικῆς. Ἄλλως δὲ ἔχει ἀγγλικὴν σώματος εὐρωστίαν καὶ λέγουν ὅτι ὁ γρόνθος αὐτοῦ γνωρίζει νὰ πυγμαχῇ, ὡς γρόνθος ἡσκημένου **μποξιστοῦ**, ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν δυνάμεθα μετὰ θετικότητος ν' ἀποφανθῶμεν, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε δὲν ἦλθεν εἰς γείρας μετ' ἀντιπάλου του εἰς κανένα τῶν συνήθων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἡμῶν κοινοβουλευτικῶν διαπληκτισμῶν.

* *

* Ἀλλὰ καὶ ἡ Αὐλὴ δὲν ἐκάθευδε.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1886 ἤρξατο καθ' ἐκάστην ἐπισκεπτόμενος τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Ῥόμπωλδ ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ βασιλέως κ. Καλλίνσκη, ἡ πονηρὰ ἐκεῖνη πολωνικὴ ἀλώπηξ.

Τί συνεννοήσεις ἐγίνοντο ἀγνοοῦμεν.

Αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ ἐσκανδαλίζον ὅτε πολλοὺς.

Πέπλος μυστηρίου πυκνὸς ἐκάλυπτεν αὐτάς.

Μάλιστα ἡ **Ἀκρόπολις** τακτικῶς τότε καθ' ἐκάστην, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ἀνακτορικῶς**, εἰς τὰς εἰδήσεις της, ἔγραψε περὶ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ κ. Καλλίνσκη εἰς τὸν Ρόμπωλδ. Κατόπιν ὁμοῦ, κατὰ παραγγελίαν τῆς Αὐλῆς, ἔπαυσε ν' ἀναγγέλλῃ αὐτάς τὰς ὑπόπτους ἐπισκέψεις καὶ μάλιστα ἐπεπλήχθη διὰ τὴν ἀπροσεξίαν της αὐτῆν, ὡς ἐκθέτουσα τὴν Αὐλὴν.

Ἐσίγησε καὶ ἐλούφαξεν ὡς ὑπηρετρία τὴν ὁποίαν μαλόβνει δι' ἀκριτομυθίαν καὶ ἀποκαλεῖ **γλωσσοῦ** ἡ θυμωθεῖσα κυρά της ἀπειλοῦσα αὐτὴν ὅτι θὰ τῆς κρατήσῃ καὶ πρόστιμον ἐκ τοῦ λουφέ της.

— Δὲ ντρέπεσαι, μωρὴ, νὰ ρεζιλεύῃς ἔτσι τὴν κυρά σου ;

Τοιαύτη ἦτο περίπου ἡ ἐπιπληξίς της Αὐλῆς.

* Ἀλλὰ ἡ Αὐλὴ συμβουλὰς ἐλάμβανε παρὰ τοῦ Ῥόμπωλδ, ἡ ἀνεκοίνου αὐτὸς εἰς αὐτὴν τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεώς του, ὡς πρὸς τὸ ἔθνικὸν ζήτημα ;

Περὶ τούτου πολλὰ λέγονται, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐλευθέρως τὴν γνώμην μας σήμερον διότι πάλιν ὁ **Ραιμπαγᾶς** θὰ κατασθεθῇ, οὐγί διότι θὰ φανῇ ἴσως ἀσεβῆς πρὸς τὴν Αὐλὴν, ἀλλὰ ἵνα μὴ ὁ ἀδελφὸς λαὸς σκανδαλισθῇ, ἐν μέσῳ τῶν σημερινῶν ἑορτῶν, αἵτινες θεωροῦνται ὑπὸ τῶν Αὐλικῶν ὡς **ἡμέραι ἀγαλλιάσεως τοῦ λαοῦ** !

* Ὁ ἀδελφὸς λαὸς ἂς ἔχη ὑπομονὴν ἕως τὴν ἡμέραν τῆς δίκης μας, ὅτε θὰ ὁμιλήσωμεν ἐλευθέρως, ἐκτὸς ἐὰν τότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ Σύνταγμα καὶ ἑρκωτικά δικαστήρια, ἀλλὰ στρατοδικεῖα κατηρητισμένα συμφώνως πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον.

* *

* Ἐκ τῆς φιληνάδας ἡμῶν Αὐλῆς, ἐκτὸς τοῦ κ. Καλλίνσκη, προωρισμένοι νὰ βλέπῃ καθ' ἐκάστην τὸν Ῥόμπωλδ, ἦσαν καὶ δύο ὑπασπισταὶ προωρισμένοι νὰ βλέπουν τακτικὰ τὸν εὐνοούμενον ὑπ' αὐτῆς τότε ὑπουργὸν Παπαμιχαλόπουλον τὸν μὴ ὑπάρχοντα σήμερον ἐν τῇ ζωῇ.

XXXVII.

Αὐλικαὶ συνεντεύξεις μετὰ Παπαμιχαλοπούλου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. — Ἡ Ἀκρόπολις ἐκτελοῦσα χρέη πνευματικοῦ προδότου. — Μπούμπουλης καὶ Κοντογούρης, θύματα τῆς Ἀκροπόλεως. — Κουτσοφλέβαρος καὶ προδοσία.

Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, δύο τῆς Αὐλῆς ὑπασπισταὶ ἔβλεπον τακτικῶς τὸν ὑπουργὸν Παπαμιχαλόπουλον, ἰδίως κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον, καὶ κλειόμενοι εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, ἐπὶ ὥρας συνεννοοῦντο.

* Ἐδῶ παρακαλοῦμεν νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ἡ **Ραιμπαγᾶς**. Γράφομεν ἱστορίαν καὶ, ὡς Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, πρεσβεύομεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν δεδικαιώται.

* *

Οὕτω ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ **Madame** Αὐλῆ, ἐξ ἄλλου δὲ ὁ σὶρ Τρικούπης, μετὰ τοῦ φόν Γαβριηλίδη, εἰργάζοντο ὑπὲρ εὐδώσεως τοῦ σχεδίου, δι' οὗ θὰ ἐξεκροῦετο ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ὁ κ. Δηλιγιάννης.

* Ὁ φόν Γαβριηλίδης (τὸ φόν αὐτὸ θεωροῦμεν προσφύες δι' αὐτὸν, ὡς ἐκ τῆς στραβῆς καταστάσεως τῶν σκελῶν του) ὁ φόν Γαβριηλίδης, λέγομεν, ἐμάνθανε πολλὰ, ὡς ἂν ἐξετέλει **ἀλλὰ** φόν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Μπούμπουλη καὶ Κοντογούρη, δι' ἐνὸς ἐμπίστου **σπιγούρου** του, ὁ ὁποῖος, ὡς πνευματικὸς, καθ' ἐκάστην τοὺς ἐξωμολόγει.

Αὐτοὶ δὲ προθύμως ἀπάντων εἰς τὰς ἐρωτήσεις του, ὡς ἄκακοι σιταρῆθραι, ἐμπίπτουσαι εἰς τὸν παγιδοκαθρέπτην τοῦ κυνηγοῦ, διότι δὲν ὑπόπτειον τί Ῥοδίνος ἰησοῦιτης ἐκρύπτετο ὑπὸ τὸν πνευματικὸν ἐκείνον, καὶ ἐπίστευον ὅτι αἱ ἐρωτήσεις του ἐπήγαζον ἐξ ἀδόλου φιλοπατρίας.

* Ἦτο δὲ τόσον ἰησοῦιτικῶς διοργανισμένη ἡ κατασκοπεῖα, ὥστε ἡ **Τρικουποαυλὴ** διετέλει ἐνήμερος καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν συζητήσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος !

* *

* Ὁ Φεβρουάριος τοῦ 1886 ἦτο ὁ κρίσιμος μῆν διὰ τὸ Ἐθνικὸν ζήτημα. Ὁ φόν αὐτὸς τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, ὁ κοινῶς **κουτσοφλέβαρος**, ἔπαιξε **ρόλο** σπουδαῖον ἐν τῇ τότε πολιτικῇ σκηνῇ.

Κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας.

* Ἀλλ' ἡ προδοσία ἠγρύπνει.

* Ἡ προδοσία ἐνέτεινε τὰς δυνάμεις αὐτῆς.

* **Ἐφερμάριζε** τὸ θήραμά της, ὡς σκύλα ἀνυπομονοῦσα νὰ τῆς φωνάζῃ ὁ κυνηγὸς Τρικούπης :

— **Ἀππόρτ.**

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀπεφασίσθη μυστικῶς τὸ πῶς ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ὁ ἀποκλεισμός τῶν ἐλληνικῶν παραλίων καὶ κατὰ τίνα τρόπον νὰ παρασταθῇ τὸ Ἔθνος διηρημένον ἐν τῇ κρίσιμωτάτῃ ἐθνικῇ στιγμῇ, ὅπως δοθῇ εὐπρόσωπος ἀφορμὴ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν παραλίων μας.

* **Ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς τὸ προσεγὲς θὰ σᾶς ἔγωμεν ἀποκαλύψεις.**

Ραιμπαγᾶς.

ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ

Τώρα ποῦ ἐτελείωσαν ὅλα τὰ φονταμέντα
Κι' οἱ Δὸν Κιχῶτοι ἔφυγαν μαζί με κάθε Σάντζο,
Τώρα ποῦ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ τ' ἄλλα κομπλιμέντα
Ἐπιάφανε ἄς κάμουμε κ' ἐμεῖς ἕνα παλάντζο,
Νὰ δοῦμε ποῖς ἐκέρδισε, καὶ ποῖς ἐζημιώθη
Ποῖς γέμισε τὴν τσέπη του, καὶ ποῖς ἐχρεώθη.

* *

Και πρώτον ὅσοι ἄρπαξαν ὠραία γαλονάκια
 Ὁφελημένοι βγήκανε. Ξεχάσαμε τὴν Κούτρα
 Κι' ἄρχισαμ' ἀγιστροειδῆ νὰ στρίβουμε μουστάκια
 Γαλόνια νὰ μοιράζουμε, μ' ἀγριεμένα μούτρα,
 Ἐνῶ μᾶς ἐπεβάλλετο ἐπὶ πενήντα χρόνια
 Σ' ἀξιωματικὸ ῥωμῆον νὰ μὴ δοθοῦν γαλόνια.

* *

Ἐπειτα ὠφελήθηκεν ἡ πονηρὰ Ἑστία
 Ἡ καμαρίλ' Ἀκρόπολις καὶ ἡ Ἐφημερὶς
 Μ' αὐτὰ τὰ πανηγυρικά κ' ἐσοφρῶσαν στ' ἀστεία
 Κάμποσα· ἐτι καὶ αὐτὸς ὁ σταυρωθεὶς Σουρῆς
 Εἰς τὴν τῶν πανηγυρικῶν ἀνέλαμψε χορείαν
 Εὐγνωμονῶν τῷ Βασιλεῖ διὰ τὴν Σωτηρίαν.

* *

Ἀλλὰ ἀπ' ὅλους πρὸ πολὺ ἐκεῖνος ὁ Φιλήμων
 Μπαλώθηκεν εἰς τὰ γερὰ κ' ἐπάνω εἰς τὴν ὦρα
 Παρουσιάσθη εὐσπλαγχνος ἡ τύχη κ' ἐλεήμων
 Ὅταν τοῦ ἄφην' ὁ παρὰς Ἀντίο Λεονώρα.
 Καὶ μέσ' ἑστῆς ἐκχωρήσεως τὸ κρῦο, ὡς ἡλίου
 Ἀκτὶς ἐπρόβαλ' ὁ χρυσοῦς δημοτικῶ δανείου.

* *

Τώρα ποῖος ζημιώθηκε, ποῖος θὰ πληρώσῃ ὅλα
 Ἀνάγκη δὲν περιστάται νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω·
 Εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ξεσπᾶ ἡ κάθε καραμπόλα
 Στὴ ράχι· του· εἶν' ὁ Λαός. Θὰ ξαναρχίσουν πίσω.
 Γιὰ τῶν γιορτῶν τὰ ἐξοδα, χρηστοὶ πολῖται νέοι
 Νὰ ἐμβουντρουμιάζωνται στὰς φυλακὰς γιὰ χρέη.

Λογχίας.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Μία surprise τῆς Ἀκροπόλεως.

Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Παρασκευῆς εἶδομεν ἀπροσδοκῆτως μεταξὺ τῶν ἐπιστελλομένων αὐτῆ ἐκ τοῦ ἐν Λονδίῳ γραφείου τῆς (σᾶς ἀναγγέλλομεν, ἐν παρενθέσει, ὅτι ὁ **Ραμπαγᾶς** ἴδρυσε γραφεῖον ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ θὰ ἔχη ἐκεῖθεν προσεχῶς περιεργοτάτην ἀλληλογραφίαν), ἐπιγραφὴν ἐνός διαφόρου περιεργοτάτου λέγουσαν **Ἀφιεροῦται τῷ κ. Ραμπαγᾶ.** Τὸ διάφορον τοῦτο ἀνεγνώσαμεν καὶ τὸ εὔρομεν τόσῳ ραμπαγαδικτικῶν ὥστε δὲν ἐδιστασαμεν νὰ τὸ ἀναδημοσιεύσωμεν, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι τόσον ἐπίκαιρον.

Ἴδου αὐτό :

Ἀφιεροῦται τῷ Ραμπαγᾶ. — Πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν ἔζη ἐν μικρᾷ τινι οἰκίᾳ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορῆς εἰς Ἰγκερχάιμ ἐν Φραγκφούρτῃ διδάσκαλος τις τῆς ἰχθυογραφίας φέρων τὸ *Μιαν ἡχηρὸν ὄνομα, Δοῦξ τοῦ Σκλεσβίγκ-Ὀλοτάν Σουδερβουρξ-Γλουγχδούργ.* Ὁ δουκιδὸς οὗτος διδάσκαλος τῆς ἰχθυογραφίας (ἐδίδασκε δὲ ἰχθυογραφίαν ἐνεκα πτωχείας) εἶχε τρεῖς θυγατέρας, τὴν *Δάγμαρ*, τὴν *Ἀλεξάνδραν*, καὶ τὴν *Θύραν*. Ὁ τότε διδάσκαλος τῆς ἰχθυογραφίας εἶπε ἥτις βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἡ *Δάγμαρ* εἶνε αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας, ἡ *Ἀλεξάνδρα* εἶνε ἐπίδοχος βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἡ *Θύρα* δούκισσα τῆς Κομβερλάνδης. Διεξήγετο ἀγῶν ὑπάρξεως ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ ἐστία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰγκερχάιμ. Ὁ πατὴρ ἐδίδε τὰ μαθήματα τῆς ἰχθυογραφίας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ γλισχροῦ πατρῶου εισοδήματός του, ἀσθηροτάτη δὲ οἰκονομία ἐτηρεῖτο ἐν τῇ οἰκίᾳ. Τὰ κοράσια ἔρραπτον μόνα τῶν τὰ φορέματά τῶν. Εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἐχορηγεῖτο τὸ ποσὸν τῶν τεσσάρων ταλλήρων κατὰ μῆνα (δεκαεὶς δραχμῶν εἰς ἑλληνικὸν χάρ-

τινον νόμισμα), ἐκ τῆς ταπεινῆς δὲ ταύτης χορηγίας ἐκπερεῖν τὰ ἐνδύονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττω ἀναλόγως τῆς θέσεώς τῶν ὡς θυγατέρων τοῦ μηροτῆρος τοῦ θρόνου. Ὁ φειλον προσέτι νὰ προνοήσωσι καὶ περὶ ὑποθήσεως ἐκ τοῦ αὐτοῦ γλισχροῦ ποσοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ αἱ τρεῖς τόσῳ ζωηραὶ ὥστε ἐφθειρον πολλὰ ὑποδήματα τρέχουσαι εἰς τὸν ὄπισθεν τῆς οἰκίας τῶν εὐρὸν κῆπον. Τὰ κοράσια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνεδύοντο διὰ εὐθνοῦ, ἀλλὰ κομψοῦ ὑφάσματος μουσελίνης. Καὶ ἤδη! Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας συχράκις θ' ἀναμνησθήκηται τὸ μνηστῆρον τῆς ἐκ δεκαεὶς δραχμῶν ὅτε ἦτο θυγάτηρ διδασκάλου τῆς ἰχθυογραφίας. Καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας βεβαίως θὰ τὰ ἐνθυμεῖται. Περιττὸν νὰ εἶπω ὅτι ὁ διδάσκαλος εἶχε καὶ υἱούς. Εἰς αὐτῶν εὐορτάζει τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ἐπίτειον ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἑλληνικὸν θρόνον, εἰς τὸ πείσμα ἐνός *Χοῦδᾶ* καὶ ἐνός *Ραμπαγᾶ*.

Ἄ! πὺς σᾶς φαίνεται; Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ σκιαγραφίαν τοῦ κ. Βλασίου Γαβριηλίδου ἀνεφέρομεν τὰς ἐν τῷ φύλλῳ του περιέργους ἀντιθέσεις καὶ ἀντιφάσεις καὶ ἐφέρομεν ὡς παράδειγμα ἐκ πολλῶν τὸ ὅτι δέχεται εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ τοῦ ἄλλοτε διευθυντοῦ Ἄρθρον, τοῦ ἀδιαλλάκτου κοινωμιστοῦ, κοινωμιστικῆς ἰδέας, αὐτὸς ὁ βασιλικώτατος. Ἴδου τώρα αὐτὸ τὸ ὅποιον ἀναδημοσιεύομεν ἦτο καθόλου διὰ τὴν Ἀκρόπολιν; Δὲν ἦτο παραγγεῖλᾶ, θαρρεῖς, διὰ τὸν **Ραμπαγᾶν** καὶ δὲν θὰ τὴν μάλωσῃ τὴν *Ἀκρόπολιν* ἢ ἀφέντρα τῆς Αὐλῆς γι' αὐταῖς τῆς *τζίριτζάντζουλας*;

Βρὲ ἀδελφέ, Πλάτων Δρακούλη, δὲν τὴν ἀφίνεις αὐτῇ τὴν πουλημένη βασιλικὴν ἀμνάδα, νὰ γράφῃς ἑστὸ **Ραμπαγᾶ**; Ὅ,τι παίρνεις ἀπ' αὐτὴν σοῦ δίνωμε κι' ἐμεῖς μ' ὅλη μας τὴν φτώχεια.

Εἰς τὸν **Ραμπαγᾶν** θὰ ἦσαι εἰς τὸ στοιχεῖόν σου. Ἐμπρὸς καὶ περιμένουμεν ἀπάντησίν σου μὲ πρῶτον.

Η

ΠΟΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΣΑΡΟΓΛΟΥ

ΚΑΙ Η ΕΞΩΝΗΜΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΙ.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ

Μεθ' ὅσα ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἐπραγματεύθημεν ἐν εἰδει εἰσαγωγῆς, ἐξετάσωμεν νῦν ἐν ὀλίγοις τὴν διαθήκην τοῦ Ἄγγελῆ Ν. Χατζόγλου, θεοῦ τοῦ μακαρίτου Σαρόγλου, ὃν οἱ ἐξ ἰδιοτελείας ὑπερμαχοῦντες τῶν Βουλγαρικῶν συμπερὸντων Ἑλλήνες χαρακτηρίζουσιν ὡς Βούλγαρον διίσχυριζόμενοι ὅτι αὐτὸς ἐν τῇ διαθήκῃ του παρεκίνησε τὸν ἀνεψιὸν του Ζαφείριον Σαρόγλου, εἰς ὃν ἀφῆκε μέρος τῆς περιουσίας του, νὰ καταλίπῃ ἅπασαν τὴν περιουσίαν του μετὰ θάνατον εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἀνεγνώμεν μετὰ προσοχῆς αὐτὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Νέα Ἐφημερίδι», τὴν ἐπανέγνωμεν προσεκτικώτερον καὶ πάλιν ἐτρίψαμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ὑποπτεύοντες μὴ ἀπατώμεθα ἀλλ' οὐδὲ ἔγνος ἀνεκαλύψαμεν τοιαύτης ἐντολῆς διδομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῷ ἀνεψιῷ.

Οὐδαμοῦ ἐν αὐτῇ γίνεται μνεῖα περὶ Βουλγαρίας, οὐδαμοῦ ἀναφέρεται τὸ Βουλγαρικὸν ὄνομα.

— «Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε, λέγουσιν, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα—ἡ Βουλγαρία—κατὰ τὸ 1856». Καὶ προσθέτουσιν «ὅτι τότε οὐδεμία ἐγένετο διάκρισις μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ βουλγαρικῆς ἐθνότητος».

Ἄστεῖα τῷ ὄντι τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀργυρωνήτων.

Δὲν ὑπῆρχε βεβαίως τότε ἡ Βουλγαρία, ἡ Βουλγαρικὴ ἡγεμονία τοῦ Βάττεμπεργ ἢ τοῦ Φερδινάνδου, ἀλλ' ὑπῆρχε πάν-

μενοι δὲ καὶ ἐκ τῆς διαφερούσης αὐτῶν γλώσσης ἐν τε ταῖς Ρωσικαῖς ὡς καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς ἀλλοδαπῆς ἐνθα ὑπῆρχε ἔστω καὶ εὐάριθμος αὐτῶν κοινότης ἤγειρον διάφορα καθιδρύματα, ναοὺς τῷ Ἰψίτω πρὸς τέλεσιν τῶν ὀρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἢ ναοὺς τῇ φιλανθρωπία πρὸς διάσσωσιν τῶν ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου ναυαγοῦντων ἑμοσθῶν αὐτῶν.

Ὡστε ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως καθίσταται ὅτι **Ἑλληνικῶς** ἦσαν τὰ καθιδρύματα εἰς ἃ κατέλιπεν ἱκανὸν τῆς περιουσίας αὐτοῦ μέρος ὁ δὴθεν βούλγαρος Χατζόγλου.

* *

Πρὸς ἐναργέστεραν δὲ τοῦ πράγματος ἀπόδειξιν παραθέτομεν ἐκ τῆς διαθήκης τὰς σχετικὰς περιουσίας ἐχοῦσας ὡς ἐξῆς: «... 5) Νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν κηδεμόνων αἰωρίως 3,000 ρούβλια ἐν ὀνόματι τοῦ **Ἑλληνικοῦ ἐν Μόσχᾳ Μοναστηρίου** τοῦ Νικολάου. ... 3,000 ἐν ὀνόματι τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Μοναστηρίου τούτου διὰ τὰ διατέμνωται οἱ τόκοι εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐν Μόσχᾳ **Ἑλληνας**. 2,000 ρούβλια ἐν ὀνόματι τοῦ ἐν Νίζνα μαγιστράτου, διὰ τὰ διατέμνωται οἱ τόκοι εἰς τοὺς ἐκεῖ πτωχοὺς **Ἑλληνας**. ... 7) Νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ **Ἑλληνικῷ Μοναστηρίῳ** διὰ τοὺς πατέρας ἀρχιμανδρίτην, ἱερομονάχου καὶ ἱεροδιακόνου δι' ἕκαστον ἀρὰ μίᾳ πλήρης ἱερατικῆ ἐνδύμασι.»

Ἐάν δὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἐλάχιστη πλέον ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι τὸ **γραικικὸν** τοῦτο Μοναστήριον εἶναι πράγματι **Ἑλληνικὸν** καὶ οὐχὶ **Βουλγαρικὸν**, ταύτην θέλει ἐξαιλεῖν ἢ παρὰ πόδας τῆς διαθήκης **ῥωσιστῆ** συντεταγμένης ἐνυπάρχουσα μεταξὺ ἄλλων βεβαίως τοῦ **Ἑλληνοῦ ἱερομονάχου** αὐτοῦ τούτου τοῦ Μοναστηρίου τῆς **Μόσχας**, Πολυκάρπου Ἰβηρίτου **Ἑλληνοῦ** συντεταγμένη, ἔχουσα δ' ὡς ἐξῆς τηρημένης τῆς ὀρθογραφίας τοῦ πρωτοτύπου: «Ἐκ προσωπικῆς ἐπίσεως τοῦ διαθέντος **γραικοῦ τῆς Νίζνας Ἀγγελῆ Νικολάου Χατζόγλου** μαρτυρῶ τὴν παρούσαν διαθήκην ὅτι εἶνε **ιδιόχειρὸς τοῦ καὶ ὕμνις τὰς φρένας τοῦ ὁ τοῦ ἐν Μοσκόβᾳ γραικικοῦ Μοναστηρίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ πατῆρ· Πολύκαρπος Ἰβυρίτης.**»

Ἐκ τούτων ἐπιχειρεῖται, νομίζομεν, ἀπλετον φῶς καὶ οὐδὲ σκια ἀμφιβολίας ὑπολείπεται περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνότητος τοῦ **Χαντζόγλου**, συνεπῶς δὲ καὶ τοῦ **Ἑλληνοῦ τῆς Μολδαβίας Βαφειρίου Σαρόγλου**.

Ἀλλὰ πρὸ τῆς τοιαύτης ἐναργείας τῶν ἀποδείξεων κλείουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς θαμβούμενοι καὶ βύουσι τὰ ὦτα οἱ συνήγοροι τοῦ Βουλγαρικοῦ... Χρυσίου!

* *

Ἐπιφυλασσόμεθα ἐν τῷ προσεγεῖ φυλλῷ νὰ πραγματευθῶμεν περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὡς πλαστῆς προσβαλλομένης διαθήκης Σαρόγλου.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

— Ἀγαθὸς ἐπαρχιώτης ἀναγινώσκει ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς Αὐλῆς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐορτῶν ἐν ἣ κατ' ἐξαιρέσειν περιγράφεται ἡ πρωϊνὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις κίνησις, συναντᾷ δὲ τις φράσεις ὡς αἱ ἐξῆς:

«Τὴν 91)2 πάντες οἱ ὑπασπιστὰι τοῦ Βασιλέως παρευρίσκονται ἐν τῷ αὐλαρχεῖῳ ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέροντες μίαντα τὰ παράσημά των.

— Ὁ αὐλαρχεῶν Χατζηπέτρος φέρει καὶ τὸν ἐσχάτως ἀπονεμηθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τσάρου μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀγ. Στανισλάου διεζωσμένον ἐπὶ τῆν πλατεῖαν ἐρυθρὰν αὐτοῦ ταίναν.

Ὁ Βασιλεὺς λίαν πρωϊ ἐγερεῖται δέχεται συγκινημένον ἐν τῷ ὑπασπιστηρίῳ τὰς συγχαρητηρίου εὐχὰς τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου κλπ.

«... Ἀπνεύμι δ' ἔκτακτον καὶ εἰς τὸν κ. Γρίβαν τὸ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπασπιστὰς ἀπονεμηθῆν ὡς ἐνόμιον τῆς 25ετηρίδος μεταλ-

λιον, Χρυσῶν ὅμως — εἰς αὐτὸν — διὰ τὴν πολυχρόνιον παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίαν του.

«Φαιδρὸς καὶ εὐχαρῆς ὁ Βασιλεὺς δίδει πάσας τὰς διὰ τὴν πομπὴν ὁδηγίας πρὸς τοὺς αὐλικούς καὶ μετὰ προφανοῦς χαρᾶς δέχεται τὰ συγχαρητήριά των.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 10ην εἰσέρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ ἡ Βασιλικὴ αἰκογένεια καὶ οἱ ἐπίσημοι ξένοι καὶ ἀνταλλάσσονται εὐχὰι καὶ ἀμείδονται χειραψία.

Ἡ «ὀνογενετικὴ αὐτῆς σκηνῆς ἔχει πολὺ τὸ συγκινητικόν!...

— Μωρὲ ποῦ τὰ εἶδε δλ' αὐτὰ τὰ οἰκογενετικὰ ἀναφώνει μετ' ἐκπλήξεως ὁ ἐπαρχιώτης.

Καὶ λοῦστρος τις παρατυχῶν.

— Ἀμ' ἦτανε τὸ Ρουκίδιο ἀποβραδὺς στὴν κουζίνα τοῦ παλατιοῦ καὶ ἐχόρτασε καὶ ὑστερα ξίστασε στὸ Σωτήριον κατὰ τὴν Ἀκρόπολι, κρυμμένος δηλαδὴ στὸν ἀπόπατο, μ' ἄλλους λόγους, εἶδε τὸν Βασιλῆα ὅταν πῆγ' ἐκεῖ καὶ γι' αὐτὸ ξέρει πῶς σηκώθηκε πρωὶ πρωὶ προχθῆς... γιὰτ' ἄλλοτε δὲν τὸν ἐπρόφθαν' ἐκεῖ ὁ ἀφέντης του... —!!!

*

Πρωτότυπος ταχυδρομικῆ μεταφορᾶ.

Κυρίως τις συνεφώνησε μετὰ τοῦ ταχυδρόμου Πατρῶν-Πύργου νὰ παραλάβῃ ὁ τελευταῖος ἕνα γάλον ζῶντα καὶ μεταφέρῃ εἰς τι ἐκτὸς τῶν Πατρῶν σημείον. Πρὸς τοῦτο ὁ ὑπὸ κρητῆς τοῦ κυρίου κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ τὸν γάλον. ἀνέμενε ἕως οὗ ὁ ταχυδρόμος ἰπεύσῃ διὰ τὸν παραδῶσῃ εἰς αὐτόν. Τοῦτο ἀντιληφθέντες οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, παρετήρησαν εἰς τὸν κύριον ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ διὰ τοῦ ταχυδρομείου μεταφορὰ ζῶων.

— Τί! θὰ σᾶς σπάσῃ τίποτε;

— Ὅχι, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται.

— Τὸ κάνω καὶ ἐπιτρέπεται.

Καὶ πάραυτα ἀγορᾶς γραμματόσημον, τὸ κολλᾷ ἐπὶ τοῦ λεירוῦ τοῦ γάλου καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἐννεὸν ταχυδρόμον.

— Πάρ' τον τώρα! τῷ λέγει θριαμβευτικῶς!

*

AMAN OΛΙΓΟ ΦΑΝΙΚΟΝ ΟΕΥ. — Τ' εἶναι τὸ ἔξοδο; Τίποτε; Τρεῖς ἢ τέσσαρες φοραὶς τὴν ἡμέρα ἀνάγκη νὰ ρίπτεται, εἰς τοὺς ἀποτροπαίους τῶν φυλακῶν ἀποπάτους, φανικὸν ὄξύ. Ἄν τὸ δημόσιον διαστάξῃ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην κατεπίγουσαν δαπάνην δι' ἧς θὰ σωθῶν τόσαι ζωαὶ ἀνθρώπων, οἱ φυλακισμένοι εἶναι πρόθυμοι νὰ καταβάλουν ὁ καθένας ἀπὸ ἐν χιλιοστῶν τοῦ λεπτοῦ διὰ τὴν ὑγείαν των. Πολλοὶ αὐτῶν φθείρονται, μαραινῶνται ἐκ τοῦ μεμολυσμένου τῶν φυλακῶν ἀέρος. Πάσχουν ἀπὸ ἐξανθήματα, φαγοῦραις, ζιλλᾶδες, λειποθυμίας κλπ. μόνον καὶ μόνον διότι δηλητηριάζονται ὅλοισ καὶ ὑπόλως διὰ τοῦ ἀζώτου τὸ ὅποιον ἀναπνεύου.

Μὰ τί δολοφόνου μᾶς κυβερνοῦν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἀνθρωπότητος ἐ Κατηρηθήσαν, λέγει τὸ σύνταγμα, τὰ βασανιστήρια.

Εἰρωνεία!

Εἰς τὰ κρατητήρια τῆς ἀστυνομίας βασιλεύουν ἀκόμη διὰ τοῦ βούρδουλα καὶ μυρίων ἄλλων μέσων.

Εἰς τὰς φυλακὰς εἶναι ἀναρίθμητα, ἀλλὰ τὸ φοβερότερον ὄλων εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἐκ προμελέτης βραδεία δολοφονία τοῦ φυλακισμένου διὰ τοῦ μεμολυσμένου ἀέρος.

Μωρὲ μὲ τί μούτρα φυλακίζετε τὸν κακούργον, σεις οἱ χειρότερα κακούργοι ἐναντίον του, ἀφοῦ τὸν φονεύετε καθ' ἐκάστην, τοῦ ποτίζετε τοὺς πνεύμονας μὲ θάνατον ἕμρα νύκτα;

Ὄ! νὰ χαθῆτε!

* *

Ἄπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων:

— Ἡ Δυναστεία καὶ τὸ ἔθνος εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό!

Ἐκ τῆς πλατείας.

— Ἀμ' δὲ, ἂν ἦταν ἔτσι θὰ εἶχαι καὶ μὴ σακκούλα μαζὴ καὶ δὲν θὰ πλούτιζε ἡ Δυναστεία καὶ τὸ ἔθνος νὰ πτωχεύσῃ.

— Μάλιστα. Εἶναι μίᾳ ψυχῇ καὶ δύο σώματα, τὸ ἐν πάσχει ὑπερσαρκίαν καὶ τὸ ἄλλο λιπόσαρκον φθίνει.

Καὶ τρίτος τις.

— Καὶ ἡ 100 χιλιάδες τοῦ λαχείου;

*

Ἐν Ξενοδοχείῳ:

— Γ κ α ρ σ ο ν, τὸ λογαριασμό.

Ὁ ὑπὸ κρητῆς φωνάζει παρευθῆς:

— Μία καὶ ὀγδόνητα ὁ κύριος ἐ ν τ ὸ ς κ ρ α σί.

*

Μεταξὺ δύο καταδίκων:

— Βρὲ πῶς δὲν ἔδωκε τώρα ὁ βασιλῆας χάριαις;

— Ἀμ' πῶς νὰ δώσῃ; Αὐτὸς ὄλαις τῆς χάριαις τῆς ἔχει, μόνε τῆ χάρι νὰ δίνῃ δὲν ἔχει.

* *

Παρατήρησις φυλακισμένου.— Ὁ λόγος περὶ ποντικῶν. Εἰς τῶν φυλακισμένων :

— Μωρὲ εἶναι καὶ ποντικάροι ἐδῶ, ποῦ πρέπει πρὸ νὰ τοὺς μετροῦν καὶ μαζήμας!

ΣΤΟ «ΡΑΜΠΑΓΑ»

Σώπα! Βουθάσου Ραμπαγά, τὴν καταντιά σου κύττα
Καὶ μὴ μὰς λὲς πῶς ὁ Λαὸς τῆς ἑορταῖς δὲν θέλει
Κι' ἀποῦ ἐσοῦ δὲ θε νὰ φᾶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν πῆττα
Ἐὰν κατῆ ἢ δὲν κατῆ καθόλου μὴ σε μέλει.
Τὴν φυλακὴ σου κύτταξε, τὴν βούττα καὶ τὸ Γούλα,
Καὶ μὴ ζητᾶς τὴ μύτη σου νὰ τῆνεχῶνῃς σοῦλα.

* * *
Ἰδοὺ στὸ πείσμα καὶ ἐσοῦ καὶ τοῦ ἀβροῦ Λεβίδη,
Καὶ τοῦ Σακκελαριάδη σου καὶ καθενὸς κασιδή
Γιορτάζει ὁ Ρωμαῖκός Λαὸς τοῦ Βασιλιᾶ του,
Τὴν ἑορτῆ, κι' ἂν φοβερά μαστίζη τὴν κοιλιὰ του
Ἡ πείνα, αὐτὸς ρίχτηκε στὰ γλέντια, στὸ μεθύσι,
Παρὰ τοὺς κολοκυνθικοὺς λόγους τοῦ Κυπαρίσσου.

* * *
Κι' ὡς πρὸς αὐτὸ, τῶν κοχλιῶν θυμῆσου τῶν καυμένων,
Ποῦ ἔψαλλον, τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ἐμπιπραμένων.

Λογχιάς.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ (α)

Πάντες γνωρίζουσι τὰ λαθόντα χώραν αἴσχη ἐν τῇ ὑπόθεσι τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς, πῶς ἐδημιουργήθη καὶ ἐπενοήθη ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ κατ' αὐτῶν κατηγορία, καὶ πῶς σοὶ παρίσταντο κ. Τρικούπη, ὑπὸ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ κόλακος τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ ἂν ἐγνώριζες ὅτι τελωνεῖακοὶ ὑπάλληλοι ἀποδειχθέντες καταχραστὰ! ὄχι μόνον δὲν κατηγορήθησαν ἀλλ' οὐδὲ λόγον ἔκαμον περὶ αὐτῶν τὰ βουλευόμενα καὶ, τὸ χερίστον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὐ μόνον τοῦλάχιστον δὲ ἐπαύθησαν ἀλλ' εἰς μὲν προήχθη καὶ εἰς ἐλεγκτὴν Τελωνείου πρὸς δόξαν τῆς Τελωνεακῆς ὑπηρεσίας ἕτερος δὲ, οὐτινος καὶ διασαφήσεις μάλιστα ἐπ' ἔλαττον χρεωθεῖσαι, ὑπάρχουσι ἐν τῇ δικογραφίᾳ τῶν Τελωνεακῶν Πειραιῶς καὶ τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀπιστίας καὶ πλαστογραφίας βιώσιν ἐν ταῖς διασαφήσεσιν αὐτοῦ, ἐν τούτοις εὐρίσκειται εἰσέτι ἐν τῇ τελωνεακῇ ὑπηρεσίᾳ διατελῶν εἰσπράκτωρ ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Πειραιῶς ὁ γνωστός τοῖς πᾶσιν ΟΘΩΝ ΧΑΤΖΗ-ΑΝΔΡΕΟΥ, ἐν ᾧ ἔδει ἢ εἰκὼν αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ νὰ κοσμή, ὡς εἰς τῶν μαργαριτῶν, τὴν μέλαιναν βίβλον τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς κ. Κολοκοτρώνη.

Ἡ Δικαιοσύνη ἵνα ἦ σεβαστὴ, δεόν νὰ ἀπονέμηται ἐξ ἴσου πρὸς πάντας καὶ οὐχὶ ἡ σαγήνη αὐτὴ νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς μικροὺς καὶ ἀπροστατεῦτους ἰχθύς, τοὺς δὲ μεγάλους νὰ ἀφίη ἐλευθέρους. Ἡ ἀδικία ἀπάνθρωπος καὶ γελοία καταδιώξις τινῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς καὶ ἡ ἀθώωσις τῶν κυρίως ἐνόχων ἄγει εἰς ἀπελπισίαν πάντα γνωρίζοντα τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας. Ἐπειτα περιμεινόμεν ἰσοζυγίον καὶ αὐξήσιν τελωνεακῶν εἰσπράξεων μὲ τελωνεακοῦς ὑπαλλήλους Ρωμαῖον καὶ Χατζῆ Ἀνδρέου!

Μίαν ἀπάντησιν ὀφείλω νὰ δώσω πρὸς τὴν ἐφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ, ἥτις ἐν τῷ φύλλῳ τῆς π. Τρίτης μετ' εἰρωνείας ἐρωτᾷ. «Τί λέγουσιν οἱ κ.κ. Πρωτοδίκαι καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς Σύρου;» Οἱ λαθόντες μέρος εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλευόμετος πρωτοδίκαι κ.κ. Ἀναστάσιος Παπαπάνος πρόεδρος, Δ. Δημητριάδης ἀνοκρῆτης καὶ Ι. Μπαϊρας, μελετήσαντες καλῶς τὴν δικογραφίαν, ἤτοι παραβαλόντες τὰς πλαστογραφημένας διασαφήσεις τοῦ ἐλεγκτοῦ κ. Π. Νομικοῦ πρὸς τὰς φορτωτικὰς τῶν πρακτορείων καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐμπόρων, ἐξονυχίσαντες δὲ καλῶς καὶ τὰς γνωστὰς ἐκείνας ἐπιστολάς, καὶ συνδυάσαντες τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων πρὸς τὰς καταθέσεις τοῦ κατηγορουμένου κ. Π. Νομικοῦ, ἐσχημάτισαν ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπάρχουσι πιθανότητες παραπομπῆς αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν ὅπερ οὐδὲ ἐδίστασαν νὰ πράξωσιν. Ἄν ὁμοῦς ἔβυσαν τὰ ὅσα εἰς τὰς ἀπειλάς τοῦ βουλευτοῦ Κυκλάδων κ. Νομικοῦ καὶ παρέπεμψαν τὸν ἀδελφόν του εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, ἐπετέλεσαν δὲ ἐν πλήρει εὐσυνειδησίᾳ τὸ καθή-

κον αὐτῶν ἐν τῇ προκειμένῃ ὑπόθεσι, ἄς μὴ ἀσχέλλῃ, διότι παρεπέμφθη ὁ φίλα αὐτῇ φρονῶν κ. Π. Νομικὸς διότι οὔτε τὸ βουλογαρικὸν χρυσοῦν οὔτε τὸ τελωνεακὸν χρυσοῦν ὅσον βεβαίως τοιοῦτον κατεχρήσθη ὁ κ. Π. Νομικὸς ἐκ τῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Σύρου θὰ ἤρκει νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἀρχῆθεν σχηματισθεῖσαν ποποίησιν τῶν κ.κ. δικαστῶν μας, ὅτι ὁ Περικλῆς Νομικὸς ἔκλεπτε καὶ ἔκλεπτε. Νομίζω, ὅτι δικαιούμαι καὶ ἐγὼ νὰ ἐρωτήσω τὴν ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ διὰ ποίους λόγους δὲν ἐδημοσίευσεν τὸ βούλευμα τῶν Τελωνεακῶν Σύρου; Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν εἰσαγγελεῖα Σύρου κ. Ἰωάνν. Σαπουντζάκην πάντες ἀνομολογοῦσιν ὅτι προσνήχθη ἐν τῇ ὑπόθεσι τῶν τελωνεακῶν Σύρου μετὰ τῆς δραστηριότητος ἐκείνης, ἥτις τιμᾷ αὐτὸν, διότι εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τῶν τελωνεακῶν Σύρου διὰ τῆς αἰφνιδίας καὶ ἐπιτυχούς κατασχέσεως τῶν βιβλίων τῶν ἐμπόρων ἐξ ὧν ἤλθον εἰς φῶς αἱ καταχρήσεις τοῦ κ. Νομικοῦ.

Προσεχώς θὰ ἐπανεέλθωμεν.

Α.

Σ' ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ Μ' ΕΠΡΟΔΟΣΕ

(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τοῦ Στεκίτη.)

Ἐὰν πείσης ν' ἀποκοιμηθῆς ἔτὸ μνήμα ξεχασμένη,
Μέσα ἔτὸ χῶμα τὸ παχὺ βαθεῖα παραχωσμένη,
Κι' ὀλόρθο μῆξιον τὸ σταυρὸ ἔτὸ νεκροκρέββατό σου,
Ἡ σάπια σάρκα θὰ σπουρᾷ τ' ἀφράτο μάγουλό σου,
Σκουλήκια μίση ἔτὸ στόμα σου τὰ δόντια θὰ γκρεμίζου,
Μέση ἔτὼν ματιῶν τὸ καύκίλο, τὸ κούφιο, βρωμισμένο
Θὰ βόσκη γιὰ τὴ σάρκα σου σκουλήκι πειρασμένο.

* * *
Ὁ ὄρκος ποῦ ἐικούρασι χαρίζε καὶ γαλήνη,
Σ' ἄλλα τοῦ κόσμου πλάσματα, γιὰ σέναρε θὰ γείνη
Τρομαχτικὸ μαρτύριο! . . Ἐτὸ πείσμα τοῦ Θεοῦ σου,
Ἐτὸ πείσμα τοῦ σταυροῦ που λὲς καὶ σοῦ φυλάει τὸ
[μνήμα,
Θὰ μπῆ μέσα ἔτὸ λάκκο σου τῆς προδοσίας τὸ κρέμα,
Νὰ τραγαρίζῃ κόκκαλα τοῦ ἔρμου κουφαροῦ σου!

Ραμπαγάς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ ἑορτὴ τῆς εἰκوسيπενταετηρίδος τοῦ Βασιλέως διήλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητος. Αἱ τελεσεῖσαι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν δοξολογίαί, μόνον τοὺς ὑπαλλήλους ἐνθουσίασαν, οἵτινες καὶ ἐξητωκραύγησαν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως. Ἡ ἀδιαφορία τοῦ λαοῦ ἦτο καταφανής. Ἀλλὰ τ' «αὐλικὰ φύλλα Ἀκροπόλεως» καὶ «Ἐφημερίς» θὰ τὰ ἴδωμεν αὖριον μὲ ἀνταποκρίσεις περιγραφούσας τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ λαοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τὴν εἰκوسيπενταετηρίδα τοῦ Βασιλέως. Τὰς ἀνταποκρίσεις ταύτας θὰ τὰς γράψωσιν εἰς τὰ γραφεῖα των. Οἱ μισθωτοὶ οὗτοι ἔλθετοὶ πληρώνονται ἀδρῶς ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ ταμείου, ἐπομένως εἶνε ὑπόχρεοι καθεκάστην νὰ θυμιατίξωσι τὴν Βασιλείαν, ἵνα παραστήσωσιν ὅτι ὅλος ὁ ἀδελφὸς λαὸς εἶναι κατενθουσιασμένος δι' αὐτήν. Πόσον ἀπατῶνται οἱ δυστυχεῖς, θεωροῦντες τὸν ὑπερήφανον καὶ εὐγενῆ ἑλληνικὸν λαόν, ὡς λαὸν ἐκ Μουζίκων ἢ Φελλάων συγκείμενον. Ἄς μάθωσιν ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἀγαπᾷ τίποτε ἄλλο εἰμὴ τὰς ἐλευθερίας του καὶ τὸ Σύνταγμά του, οὐτινος ἡ τήρησις ἀφιερῶθη εἰς τὸν πατριωτισμόν του. Αἱ ἐπίπλαστοι ἑορταὶ καὶ στρατιωτικαὶ παρατάξεις, οὐδέποτε θὰ μεταβάλλωσι τὰς πεποιθήσεις τοῦ λαοῦ, ὅπως πιστεύσῃ ὅτι *Δυναστεία καὶ ἔθνος* εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό!

(α) Σ.Ρ. Συνέχεια τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθέντων τελωνεακῶν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τὸ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως γεῦμα.

Τὸ ὑπὸ τοῦ δημάρχου μας κ. Φιλῆμονος προετοιμαζόμενον γεῦμα ἐδόθη τέλος πάντων χθές περὶ ὥραν 1 1)2 Μ. Μ. Ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ Περικλέους, ἐλατρεύετο ὡς ἄλλη θεότης ἡ Δημοκρατία, ὁ κ. Φιλῆμων ὁ δημοκρατικός, παρέθετο γεῦμα, οὐχὶ ὡς ἄτομον, ἀλλ' ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δήμου Ἀθηναίων, πρὸς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, πρὸς τὸν ἀπόγονον τοῦ Ἐλγίνου τοῦ λευκατῆσαντος τ' ἀγάλματα τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ πρὸς τιτλοφόρους πρίγκηπας ἀντιπροσώπους τῆς δεσποτείας καὶ τῆς μοναρχίας! Πῶς μεταβάλλονται οἱ ἄνθρωποι! Ἐν τούτοις ὁ ἀδελφὸς λαὸς, ὡσεὶ διακαρτυρόμενος διὰ τὴν τριαύτην βεβήλωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀκροπόλεως μας, δὲν προσήλθεν εἰς τοὺς πέριξ λόφους διὰ νὰ διασκεδάσῃ χάριν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ζητωκραυγῆσῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει γεύματος, ὡς εἶχε προκηρύξει ὁ αὐλικὸς Φιλῆμων. Εἰς τὴν εἴσοδον μόνον τῆς Ἀκροπόλεως εἶχε προσέλθει πλῆθος περιέργων οἱ ὅποιοι δὲν ἐζητωκραύγησαν κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Θησείου, εἶχε συρρέσῃ ἄρκετὸν πλῆθος, ὅπως ἰδῆ τὰ περίφημα ἀερόστατα τοῦ κ. Φιλῆμονος.

Τὸ γεῦμα ἐτελείωσε περὶ τὴν 2 καὶ 30 Μ. Μ. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ δήμαρχός μας Φιλῆμων προσεφώνησε τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀντιφωνῶν, εἶπεν ὅτι προπίνει, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πρωτεύουσας καὶ ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ εὐτυχίας πάντων τῶν συνδημοτῶν τοῦ Φιλῆμονος καὶ πάντων τῶν παρεπιδημούντων. Ὁ κ. Φιλῆμων ἐν τῇ προσφωνήσει του ἐνθυμήθη καὶ τὰς σκιάς τῶν ὑπερόχων ἰδρυτῶν τῆς μεγάλης Πολιτείας τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους κλεισάντων τὴν Ἀκρόπολιν, εἰπὼν ὅτι σκιρτοῦν αὐταὶ ἐξ οὐφροσύνης θεώμεναι τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ συνηγμένους!

Περὶ τὴν 3ην ὥραν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τῶν ἐπισήμων ξένων, ἀφοῦ εἶδον καὶ μερικὰ ἀναπετασθέντα ἀερόστατα, ἀνεχώρησαν κατευθυνθέντες εἰς τ' Ἀνάκτορα. Τὸ γεῦμα ἐκόστισε 15 χιλιάδες φράγκα. Τὰ δὲ ἀερόστατα 4 χιλιάδες. Πλήρως λαέ.

Η ΕΠΙΣΦΡΑΓΙΣΙΣ.

Τὰ πυροτεχνήματα. — Ἡ στρατιωτικὴ διαδήλωσις. — Καὶ ἡ καληνύκτα τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἐπισφράγις τῶν εορτῶν ἐγένετο τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς καέντων ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως ὠραίων πυροτεχνημάτων, πληρωθέντων ἀπὸ τὰ ὠραία λεπτά τῶν φορολογουμένων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔλεγον τί ὠραία καίονται τὰ λεπτά μας. Κατόπιν ἐγένετο στρατιωτικὴ διαδήλωσις, κρατούντων τῶν στρατιωτῶν ἀντὶ λογγῶν φαναράκια, καὶ ζητωκραυγαζόντων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Βασιλείας τοῦ διαδόχου καὶ τῆς Σοφίας.

Οἱ στρατιῶται δὲν ἐγνώριζον διὰ ποίαν Σοφίαν ἐζητωκραύγαζον, διὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τῆς Κων)πόλεως, διὰ τὴν Σόφιαν τῆς Βουλγαρίας, διὰ τὴν κ. Σοφίαν ἀδελφὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἢ διὰ τὴν Σοφίαν τὴν ἀραβωνιστικὴν τοῦ διαδόχου. Τοῦτο θὰ τὸ μάθουν σήμερον. Ὁ Βασιλεὺς εὐχαρίστησεν ἐκ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων τὸν στρατὸν, εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «Στρατιῶται, παιδιὰ μου, παλληκάρια μου, ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος σὰς ἔχω ἔστην καρδιά μου καὶ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου, καὶ τὰ παιδιὰ μου σὰς ἔχουν ἀδέρφια.» Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στρατοῦ, ὁ Βασιλεὺς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς πολίτας τοῖς εἶπε «Καληνύκτα παιδιὰ.» Καὶ οὕτω ἀνεχώρησαν πάντες καὶ ἐδόθη τέλος εἰς τὰς εορτάς.

Χρονογράφος.

Bis! — ΠΙΦ! ΠΛΦ! — Bis!

ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΗΑΣ. — Μεγάλῃ τιμῇ, ἀλήθεια τοῦ ἵκαμεν ὁ Τρικούπης τοῦ βασιλῆα νὰ καλέσῃ τὸν Ποστολάκαν εἰς τὴν δοξολογίαν, μὲ καμμιὰ δεκαριά παράσημα ἵστα στήθια καὶ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ καλῶν: διὰ νὰ συγχαρῇ τὸν Γεώργιον ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι του. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἐτηλεγράφησε καὶ τοῦ Μανσόλα νὰ ἔλθῃ ἢ πῶς δὲν προεκάλεσε συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Ραφτοπούλου.

* *

Περὶ Νομικοῦ δὲν ἐμάθομεν ἂν παρευρίθη εἰς τὴν δοξολογίαν καὶ ἂν συνεχάρῃ τὸν Βασιλέα. ἀλλ' ἐξωθίως πληροφορούμεθα ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθήκον τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Λίτσας, ὁ διὰ τὴν λουκούλλειον αὐτοῦ δάιταν μὲ ζωμὸν κόττας ἐπικληθεὶς Κ ο τ τ ο ζ ο ὄ μ η ς.

ΕΧΟΜΕ ΚΑΙ ΦΟΒΕΡΑΙΣ. — Διὰ τῆς πλάτρας αὐτοῦ «Ἀκροπόλεως» ὁ σὴρ Τρικούπης ἔξω φρενῶν πλέον ἀπὸ τὸ πείσμα του, διότι ἔπαθε τὸ ἀπροσδόκητον ρεζιλίκι νὰ μὴν ἔχῃ ἂν ἀπαρτίαν αὐτὸς ὁ θεωρούμενος ὡς Παντοδύναμος, ἐφοβήρισε διὰ λύσιν τῆς Βουλῆς. Ὅτι ἔχει τὸ χαρτὶ στῆ τζέπη ἀπὸ τὸ Βασιλῆα προκαταβολικῶς ὁ «Ραμπαγᾶς» δὲν ἀμφιβάλλει, ἀλλ' ὅτι εὐχεται θερμῶς ὁ «Ραμπαγᾶς» εἶναι νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν του.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἂν ὁ Τρικούπης, κράξῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ «Διαλύσου», ὁ λαὸς εἶν' ἔτοιμος διὰ τῆς ψήφου του νὰ τῷ ἀντιφωνήσῃ:

— Διαλύσου!

* *

Μανθάνομεν, ὅτι εἰς τρεῖς βουλευτὰς δυσαρεστημένους κατ' αὐτοῦ ἐμήνησεν:

— Ἄν ἐπιμένετε, θὰ διαλύσω τὴν Βουλὴν.

Πιστεύομεν ὅτι οἱ βουλευτὰὶ αὐτοὶ, ὄσφ καὶ ἂν κἀθῆνται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγυπτου δὲν θὰ φανοῦν πρὸς τὸν Τρικούπην διλοὶ Φελλοχοῖ. Ὁ λαὸς θὰ τοὺς στήσῃ ἀνδριάντας, ἂν τὸν ἀπαλλάξουν διὰ τῆς ἀρνήσεώς των τοῦ πιέζοντος τὰ στέρνα του φορομανοῦς Ἐφιάλτου.

Φιλάσκο Φιλῆμονος. — Ὁ Φιλῆμων ἀποτυχὼν καθ' ἑαυτὸν, ἔκαμε καὶ μίαν φάλτσα-στέκα μοναδικὴν στὸ γεῦμα τῆς Ἀκροπόλεως βαπτίσας παγωτὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου. Βλακωδεστάτῃ ἡ ἰδέα του, διότι ὁ Γεώργιος, ὁ θερμὸς ἄνδρας, πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ παγωτῶν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΚΑΤΣΟΥΛΑΝ. Αἰγίαν. Εὐχαριστῶ, ἐλήφθη. Ἀσπασμοὺς θερμότητους εἰς φίλους πιστοῦς. Τῇ Κυρίᾳ τὰς προσήσεις καὶ εὐχαριστίας. Πότε οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου σου;

ΚΟΥΡΕΙΟΝ «ΑΣΤΡΑΠΗ»,

Ἐν τῷ καφείῳ Χαράμη

Δικαιολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴν του τὸ Κουρεῖον αὐτὸ βαπτισθὲν «Ἀστραπή» παρὰ τοῦ «Ραμπαγᾶ». Ἡ κόμμωσις καὶ τὸ ξύρισμα ἐκτελοῦνται ἐν αὐτῷ μὲ ἀστραπῆς γοργότητα. Τὰ πάντα δὲ ἀπὸ καθαριότητα ἀστράπτουν.

Τὸ πολυτελέστατον αὐτὸ κουρεῖον διευθύνεται παρὰ τῶν κ. κ. Κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΟΒΡΑΤΙΔΟΥ.

Ξύρισμα κωνσταντινοπολίτικο. Κόμμωσις παρισινή. Περιποιήσεις μοναδική.

Τρέχετε ἐκεῖ ἀστραπῆδόν.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

(Εἰς τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου καφφενεῖον Δημ. Κουβαριώτου).

Καθ' ἐσπέραν εἰς τὸ ἀνωτέρω καφφενεῖον ἡ Συμυρναία Ἑλένη χορεύει διαφόρους Τουρκικοὺς χοροὺς ἐνδεδυμένη ὡς χανούμισσα.

Ἐἴσοδος ἐλευθέρως.